

I, 14 neque hoc incommodo accepto umquam superatus aut animo deiectus est; set eodem vultu, eadem hilaritate, eadem iocunditate cum summa patientia permanserat. Igitur respectu dei in se propensius rediens salutifera cogitatio sibi incidit flores huius mundi sordes apud deum videri et . . . non solum ad detrimentum, set etiam ad perpetuam ruinam animae pertinere.

I, 11 Sermo eius ita mediocritate et discretione temperatus, ut . . . ex moderatione suorum verborum facile compositio et honestas eius occulti cordis ab audientibus intellegi potuit. Quidquid vero . . . loquebatur, hoc divinarum scripturarum exemplis blande leniterque condiebat . . . iusta iudicia tractabat aut lectioni tanto studio insistebat

I, 3 Prudentiam in ea laudari non est necesse, cum non solum ex palatio, set etiam ex longinquis regionibus magnus numerus hominum ad suarum rerum capiendum consilium confluxisset.

I, 14 orationibus, vigiliis, elemosinis ita intentus, ut nemo nostra aetate sibi possit adsimilari.

I, 14 post terciam vigiliam unum ex suis ministris ad se vocat, quid fieri velit ostendit et ut nemo id cognoscat summopere interdicit.

I, 3 Pauperes eam quasi matrem etiam ex peregrinis locis sine intervallo frequentabant, quorum neminem sine solatio a se abire permisit.

Ib. Unde frequenter inter nos collocuti dum in eius gloria aestimaremus tantam humilitatem fateor nos iam tunc divinasse id quod verum erat, illa extincta nullam in his regionibus sui consimilem tam illustri vita esse futuram.

I, 4 Post haec vero imperator tercicus Otto . . in Italia moritur corpusque eius ad Aquisgrani perfertur et ibi cum regio honore sepelitur.

20 Sed hoc incommodo numquam superatus aut animo dissolutus, in eodem vultu et eadem hilaritate cum patientia summa permanserat. Ex hac quippe dei castigatione in se rediens hanc salubrem cogitationem recepit videlicet mundanas res apud deum esse execrabiles et non solum ad detrimentum, sed etiam ad perpetuam animae ruinam pertinere.

Ib. Verba eius discretione ita fuerant temperata, ut firmitas cordis eius ab audientibus facile intelligeretur. Quidquid enim loquebatur scripturarum sanctarum exemplis dulcissimis condiebat . . . ori iusticia sive legum iudicia aut sacrae lectionis assiduitas numquam deerat.

Ib. Prudentiam in eo laudari non est necesse, cum non solum ex palatio, sed etiam ex diversis regionibus maximus hominum numerus ad intelligendum eius consilium concurrissent.

Ib. Frequentationi ieiuniorum, elemosinarum, vigiliarum et orationum ita erat intentus, ut pauci nostrae aetatis viri huic possent adaequari.

Ib. Saepissime¹ autem post tertiam vel quartam vigiliam noctis cum quodam sibi familiarissimo, cui ne aliquis hoc ab eo cognosceret summopere interdixit.

Ib. Pauperes eum quasi patrem habebant et ex locis longinquis frequenter ad eum veniebant quorum nullum in consolatium abire permisit.

Ib. Ergo assidue in unum congregati dum eius varias virtutes collaudaremus, fateor nos iam hoc divinasse quod verum est illo mortuo in hoc loco nullum sui consimilem tam clarissima vita esse futurum.

21 Post haec vero imperator Heinrichus moritur eiusque corpus ad Bamburg effertur ibique cum maximo honore sepelitur.

1) Vielleicht ist 'saepe' zu schreiben nach Chron. Worm.